

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

நாட்டார் வழக்காறுகளை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள் : தொ.பரமசிவனின் 'அறியப்படாத தமிழகத்தினை' முன்னிறுத்தி

1R. Sujatha, 2DR.S. Veeralakshmi

1Research scholar, 2Associate Professor

1Tamil university,

2Tamil university

அறிமுகம்

மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்பதற்குத் தெரிவுசெய்த தகவலும் வடிவமும் மொழிபெயர்ப்பின் சிக்கல்தன்மையைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. பொதுவான செய்திகள், அறிக்கைகள், அறிவித்தல்கள் முதலானவை நேர்ப்பொருள் சார்ந்தவையாக அமைவதால் அவற்றை மொழிபெயர்க்கும்போது பெரிய சிக்கல்கள் எவையும் எழுவதில்லை. மூலமொழியிலும் இலக்கு மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றவர்கள் அத்தகைய ஆவணங்களைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துவிடுவர். ஆனால், கலைச் சொற்கள் அதிகம் கொண்டு துறைசார்ந்து நுணுக்கமாக எழுதப்படும் கட்டுரைகள், கலை இலக்கியங்கள், நாட்டார் வழக்காறுகள் முதலானவற்றை நேரடியாக அவ்வாறே மொழிபெயர்க்க முடியாது. இவற்றிலும் நாட்டார் வழக்காறுகளை மொழிபெயர்க்கும் போது பெரிய சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நாட்டார் வழக்காறுகளானவை மக்கள் வாழ்வியலுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்தவையாக விளங்குவதால் அவை வழங்கப்படும் மக்களின் வாழ்வியலுடன் இணைத்தே பொருள் கொள்ளப்படுகின்றன.

பண்பாட்டு ஆய்வாளரான தொ. பரமசிவன் இலக்கியச் செய்திகளையும் நாட்டார் வழக்காற்றுத் தகவல்களையும் அதிகமாக உள்ளிணைத்து தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதனால், ஏனைய ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளை மொழி பெயர்ப்பதுபோல் அவரின் கட்டுரைகளை நேரடியாக அவ்வாறே மொழிபெயர்க்க முடியாதுள்ளது. அவருடைய கட்டுரைகளை மொழிபெயர்ப்பதும் அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல்களை உரையாடுவதும் பண்பாட்டு எழுத்துக்களை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சவால்களை அறிந்துகொள்ளவும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளை முன்வைக்கவும் துணையாக அமையும். அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது அவர் 'அறியப்படாத தமிழகம்' என்ற நூலிலுள்ள கட்டுரைகளில் எடுத்தாண்டுள்ள நாட்டார் வழக்காறுகளை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கும்போது ஏற்படும் சிக்கல்களையும் அச்சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பதையும் ஆராய்வதாக அமைகிறது.

மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல்கள்

இரு மொழிகளின் இயல்பும் சிறப்பும் சற்றும் குறையாமலும் மூலமொழி கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுத் தனித்துவங்கள் சிதையாதவாரும் மொழி பெயர்த்தலே சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாகும் (சண்முக வேலாயுதம், 1985: 02). அவ்வாறான சிறந்த மொழிபெயர்ப்பினை வழங்குவதில் நாட்டார் வழக்காறுகள் பெருஞ் சவாலாக அமைகின்றன. கலை இலக்கியம் சாராத வடிவங்களில் உள்ள செய்திகளை மொழிபெயர்ப்பதிலிருந்து கலை இலக்கியம் சார்ந்தவற்றை மொழிபெயர்ப்பது சிக்கல் மிகுந்ததாகும். கலை இலக்கியமல்லாத விடயங்கள் நேர்ப்பொருள் கொண்டவை. கருத்துக்களை முதன்மை படுத்துபவை. அதனால் அவற்றை மொழிபெயர்ப்பதில் அதிகமான சிக்கல்கள் எழுவதில்லை. மாறாக கலை இலக்கியங்களானவை குறியீட்டுப் பண்பு, இலக்கியத் தன்மை கொண்டவை. இவை ஒவ்வொரு மொழி மரபினதும் அம்மொழி பேசும் சமூகத்தினும் வாழ்வியலோடு ஒன்றியவை. அதனால் நேரடி மொழிபெயர்ப்புகள் இங்கு சாத்தியமற்றதாக அமைகின்றன. அதேவேளை, இலக்கு மொழியின் இலக்கிய மரபுக்கு ஏற்ப அவற்றை மொழிபெயர்க்க வேண்டிய தேவையும் உண்டு. அப்போதுதான் அம்மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத் தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். அத்தகைய கலை இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகளைவிட நாட்டார் வழக்காறுகளை மொழிபெயர்த்தல் கூடுதல் சிக்கல்களைக் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன.

நாட்டார் வழக்காறுகள் மக்களின் வாழ்விலிருந்து தோன்றியவையாகும். அதனால் ஏனைய மொழி வடிவங்களைவிட நாட்டார் வழக்காறுகள் அவை தோன்றிய மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியலுடன் நெருக்கமான பிணைப்பைப் கொண்டுள்ளன. இந்நிலையால் அத்தகைய வாழ்வியலிலிருந்து வேறுபட்ட வாழ்வியலைக் கொண்ட மக்களின் மொழிக்கு அவ்வழக்காறுகளை இலகுவாக மொழிமாற்றம் செய்யமுடியாதுள்ளது.

ஒரு சமூகத்தின் நாட்டார் வழக்காறுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அச்சமூகத்தின் வாழ்வியல் குறித்த தெளிவான புரிதல் அவசியமானதாகும். அதனால், நாட்டார் வழக்காறு போன்ற பண்பாடு சார்ந்த எழுத்துக்களை ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு பெயர்க்கும்போது, வெறுமனே நேரடி மொழிபெயர்ப்பினால் மட்டும் அப்பிரதியை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதேவேளை, குறிப்பிட்ட மூல மொழியின் நாட்டார் வழக்காறுகளில் உள்ள மரபுத்தொடர், உவமை, சொல்வடைகள், நாட்டார் பாடல்கள், புழக்குபொருட்கள் முதலானவற்றுக்கு இணையான நிகரன்கள் இலக்கு மொழியில் இல்லாதிருப்பதுடன் மூலமொழியின் சில வழக்காறுகளை அவ்வாறே மொழிபெயர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

தொ.பரமசிவனின் கட்டுரைகளை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள்

தொ. பரமசிவனின் 'அறியப்படாத தமிழகம்' நூலில் உள்ள கட்டுரைகளில் தமிழர் வாய்மொழி வழக்காறுகளும் பொருள்சார் மற்றும் பொருள்சாரா பண்பாட்டுக் கூறுகளும் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன. அந்த நாட்டார் வழக்காறுகளை விளக்கம் செய்தவற்கும் அவற்றினூடாக அக்கட்டுரைகளை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அந்நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றிய தெளிவும் அவை புழக்கத்தில் உள்ள சமூகத்தின் வாழ்வியல் பற்றிய புரிதலும் அவசியமானதாக விளங்குவதுடன் அக்குறித்த வழக்காறு பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள், அதில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் குறியீட்டுப் பொருட்கள் முதலானவை குறித்த அறிதலும் அவசியமானவையாக விளங்குகின்றன.

இந்நூலில் தமிழர் உணவு, உணர்வும் உப்பு, உணவும் நம்பிக்கையும், சிறு தெய்வங்களின் உணவு போன்ற தலைப்புகளின்கீழ் தமிழர்களின் உணவு முறை மற்றும் அவற்றைச் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் குறித்துக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் விழாக்காலங்களில் செய்யப்படும் உணவுகள், தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப்படும் உணவுகள் குறித்தும் தொ.ப. விரிவாகப் பேசியுள்ளார். அவை யாவும் நம் நாட்டில் விளையும் தானியங்களை மூலாதாரமாக வைத்து செய்யப்படும் உணவு வகைகளாகும். ஆங்கிலேயர்களின் உணவு முறையும் அது சார்த்த நம்பிக்கைகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை. அதனால் அவற்றை மொழிபெயர்ப்பதிலும் பெருந் தடைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

ஆடி மாதப் பதினெட்டாம் பெருக்கன்று 'கும்மாணம்' என்ற இனிப்பு வகை செய்யப்படுகிறது. 'பானக்காரம்' என்பது விஜயதசமி அன்று தாய்த்தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப்படும் உணவு ஆகும். கும்மாணம், பானக்காரம் பழந்தமிழர்களால் செய்யப்பட்ட சிறப்பு உணவு வகைகளாகும். மேலும் கருப்பட்டி, கார்த்திகை பொரி, திருவாதிரை களி, கொழுக்கட்டை, பொரிவிளங்காய் போன்ற பல உணவுப் பெயர்களும் அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவற்றை மொழிபெயர்க்கும் போது அவற்றுக்கான

நேரிடையான நிகரன்களைப் பெற இயலாதுள்ளது. எனவே, அவற்றை அப்படியே ஒலிபெயர்ப்பு செய்து அவ்வற்றிக்கான விளக்கத்தைப் பின்வருமாறு அடைப்புக் குறிக்குள் வழங்கலாம்:

பானக்காரம் – (Sweet drink - especially prepared with jaggery and spices).

கும்மாணம்- (Some of the dry land grains including black gram are ground and add with sugar syrup).

கருப்பட்டி- (Palm jiggery).

தொ.ப. பழந்தமிழர்களின் ஆடை கலாச்சாரம் குறித்தும் இந்நூலில் பேசியுள்ளார். அதில் ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் சிறுமியர் உடுத்தும் ஆடை வகைகள், அவை சமூக படிநிலைக்கு ஏற்ப எவ்வாறு மாறுபடுகின்றன முதலானவற்றை விளக்கியுள்ளார். உடை என்பது மக்களின் வாழ்வியல், தட்பவெப்பநிலை, மதம் முதலானவை சார்ந்து மாறுபடுகிறது. எனவே இவற்றை மொழிபெயர்க்கும் போது, அந்த ஆடை புழக்கத்தில் இல்லாத சமூகத்தின் மொழிக்கு அவ்வாறே மொழிபெயர்ப்பு செய்ய முடியாது. அதேவேளை, அவற்றை ஒலிபெயர்ப்பு செய்தாலும் அந்த உடை குறித்த முழுமையான தகவல்களைத் தர இயலாது. எனவே, ஒலிபெயர்ப்புடன் அந்த உடை குறித்து யார் எந்த சூழ்நிலையில் அதை உடுத்துகிறார்கள் என்ற கூடுதல் தகவல்களையும் இணைத்து வழங்கும்போது அது குறித்த புரிதல் ஏற்படும் சந்தர்ப்பம் அதிகமாகக் காணப்படும். எடுத்துக்காட்டாக,

உயர்குடி மக்களைத் தவிர ஏனைய ஆண்கள் எல்லாம் முழங்கால் வரை தார்பாய்ச்சி கட்டப்பட்ட அரையாடை அணிந்து இருந்தனர் என்றும் கண்டாங்கி சேலை, மடிதார், சிற்றாடை, உத்தரீயம், மாராப்பு, வேட்டி முதலான உடைகளைப் பழந்தமிழர் அணிந்தனர் என்றும் தொ.ப. சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மேலை கலாச்சாரத்தில் இவ்வகையான உடை பண்பாடு கிடையாது. எனவே அவற்றை மொழிபெயர்க்கும்போது, நேரடியாக ஒலிபெயர்ப்பைக் கொடுத்துவிட்டு அவை பற்றிய கூடுதல் தகவல்களை அடிக்குறிப்பில் வழங்கலாம்.

கண்டாங்கி சேலை -It is a type of traditional saree wore by Tamil women.

மடிசார்- It is typical way in which the sari is worn by Tamil Brahmin women.

தார்பாய்ச்சி கட்டுதல்- with one of the folds pulled through between the legs and tucked in to the back.

கன்னி சிற்றாடை - a cloth for the virgin young girl.

ஒரு சொல் அது பயன்படும் இடம் பொறுத்து பொருள் மாறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக, வீடு என்ற சொல் தொழிற்களத்தில் இருந்து 'விடுபட்டு' நிற்கும் இடத்தையே முதலில் குறித்தது. பிற்காலத்தில் மேலோர் மரபில் 'வீடு' என்பது மண்ணுலகத்தில் இருந்து விடுபட்டுச் சேர்கிற துறக்கத்தை (சொர்க்கம்) குறிக்கும்

சொல்லாகவும் பயன்பட்டது. எனவே, முதலில் வீடு என்பதற்கு 'Home' என்ற சொல்லையும் இரண்டாவதாக துறக்கத்தைக் குறிக்கும் இடத்தில் வரும் வீடு என்ற சொல்லுக்கு 'Heaven' என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும், பழந்தமிழர்களின் பண்பாட்டில் சாவடி, சத்திரம், தாவளம், போன்றவை நெடுந்தாரம் பயணம் செய்பவர்கள் இளைப்பாறி செல்ல ஏற்படுத்த பட்ட ஓர் இடமாகும். சத்திரம் என்பதற்கு Alms-house என்ற நிகரணையும் தாவளம் என்பதற்கு 'Tavern' என்ற நிகரணையும் பயன்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் பழந்தமிழர்கள் அறச்சிந்தனையுடன் சத்திரம், சாவடிகளை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் மேலை நாட்டினரிடம் இவ்வாறு அறச்சிந்தனையுடன் வழிப்போக்கர்களுக்கும் நெடுந்தாரம் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கும் தங்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் மூலமொழியின் பொருளுடன் ஒத்துப்போகக்கூடிய நிகரணாக இவை இருப்பதால் அவ்வாறே அவற்றைக் கையாளலாம். அதனால் பொருள் புழப்பாட்டில் தடை ஏற்படாது.

நாட்டார் வழக்காறுகளைப் புரிந்து கொள்வதில் அவை பயன்படுத்தப்படுகின்ற சந்தர்ப்பம் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. சில நாட்டார் வழக்காறுகள் சமூக சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பொருள்களையும் தருகின்றன. அதனால் மொழிபெயர்ப்பில் நேரடியாக நாட்டார் வழக்காறுகளை அவ்வாறே மொழிபெயர்க்கும்போது அதன் பொருண்மையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதில் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் சமூக சந்தர்ப்பம் அற்று பொருட்கோடல் செய்ய முடியாத வழக்காறுகளுக்கு அவை பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தை அடிக்குறிப்பில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தொ.பரமசிவன் அவர்கள் இந்நூலில் தமிழ்ச் சூழலில் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களிலும் வெவ்வேறு சமூகக் குழுமங்களிடையேயும் புழக்கத்தில் உள்ள புழங்கு பொருட்கள் பற்றிய செய்திகளையும் தந்துள்ளார். எல்லா புழங்குபொருட்களுக்கும் இணையான நிகரண்கள் வேற்றுமொழியில் கிடைப்பது அரிதாகும். ஏனெனில், "புழங்குபொருட்கள் மானுட நடத்தைகளாகும். அவை விழுமியங்களோடும் கருத்துக்களோடும் உணர்வுகளோடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றைப் பொருட்கள் கிரகித்து வைத்துள்ளன" (பக்தவத்சல பாரதி, 2023: 59) ஆகையால் புழங்குபொருட்களை நேரடியாக மொழிபெயர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அப்புழங்குப் பொருளின் பயன்பாட்டை அடிக்குறிப்பில் விளக்கலாம். தேவையேற்படின் அத்தகைய புழங்குபொருட்களைக் கோட்டோவியம் மூலமோ புகைப்படம் மூலமோ காட்சிப்படுத்தலாம்.

தமிழகமெங்கும் வாழும் மக்கள் ஒரு படித்தான ஒரே பண்பாட்டைச் சார்ந்தோர் இல்லை. நாட்டார் சமயம், சடங்கு, வழிபாடு முதலானவை ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் வெவ்வேறுபட்ட தனித்தனி நடத்தைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. சடங்கு, நம்பிக்கைகள் கலாச்சாரத்திற்குக் கலாச்சாரம் மாறுபடும். நம் கலாச்சாரத்தில் குறியீடாக நாம் பயன்படுத்தும் சில பொருட்கள் வேறு கலாச்சாரத்தில் வேறுவிதமான நம்பிக்கைகளையும் குறியீடுகளையும் கொண்டிருக்கும். எனவே இவற்றை மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அது குறித்த கலாச்சார பின்புலத்தோடு முழுமையான தகவல்களைத் தர வேண்டும். இல்லையேல் அவற்றை வாசிக்கும் பிற மொழியாளர்களுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திவிடும். எடுத்துக்காட்டாக, தொ.ப. இந்நூலில் தென்மாவட்டங்களில் நடைபெறும் ஒரு சடங்கைப் பற்றி ஓரிடத்தில் பேசுகிறார். அதில் ஒரு கைம்பெண்ணுக்குப் பிறந்த வீட்டில் இருந்து 'கோடிச் சேலை' (சில சாதியரிடத்து வெள்ளைச் சேலை) கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது என்ற தகவல் இடம்பெறுகிறது. வெள்ளை ஆடை என்பது துன்ப நிகழ்விற்கும், கைம்பெண்களுக்குமான ஆடையாகவே தமிழகத்தில் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் மேலை நாட்டினர் வெள்ளை ஆடையைத் திருமணத்திற்கான ஆடையாகப் பார்க்கின்றனர். அங்கு 'வெள்ளை' என்பது தூய்மைக்கும், கற்பிற்கான குறியீட்டுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், எண்ணெய் விற்போர் எதிரில் வருவது நல்ல சகுனம் இல்லை என்பது தமிழர்களின் நம்பிக்கை. ஆனால், மேலை நாட்டில் 'கருப்பு பூனை' குறுக்கிட்டால் அதை 'bad omen' என்று கருதுகின்றனர்.

தென்மாவட்டங்களில் 'பயிறு அவித்தல்' என்பது இறப்பைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுமாற்றைத் தொ.ப. சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். விழாக்காலங்களிலும் உணவில் பயிர் வகைகள் பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இவை போன்ற கலாச்சார குறியீடு உள்ள சொற்கள் மற்றும் தொடர்களைச் சொல்லுக்கு சொல் மொழிபெயர்தால் அதன் உள்ளார்ந்த கருத்தை வெளிபடுத்த இயலாது. எனவே கலாச்சார குறியீடுகளுடன் உள்ள சொல்லை மொழிபெயர்க்கும்போது மூலமொழியிலுள்ள சொல்லுக்கு இணையான நிகரனால் மொழிபெயர்த்துவிட்டு, இலக்கு மொழியில் அதை ஒத்த குறியீடுகள் இடம்பெறுமாற்றை ஒப்பிட்டு அடிக்குறிப்பில் விளங்கப்படுத்தலாம்.

முடிவுரை

மூலமொழியின் தனித்துவம் சிதையாதவாறு அதன் பொருளை இலக்கு மொழிக்குக் கொண்டுசெல்வது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அவ்வாறான சிறந்த மொழிபெயர்ப்பினை வழங்குவதில் நாட்டார் வழக்காறுகள் பெருஞ் சவாலாக அமைகின்றன. அதேவேளை, நாட்டார் வழக்காறுகளை நேரடியாக மொழிபெயர்த்தலில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைவிட தொ.ப. போன்ற பண்பாட்டு ஆய்வாளர்கள் தமது கட்டுரைகளில் கையாளும் நாட்டார் வழக்காறுகளை மொழிபெயர்ப்பதில் வேறுபட்ட சிக்கல்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் அக்கட்டுரைகள் அந்த வழக்காறுகள் புழக்கத்தில் உள்ள சமூகத்தினருக்காக எழுதப்பட்டவையாகும். அதனால் அவற்றை விரிவாக விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவை ஏற்கனவே அம்மக்களுக்கு அறியப்பட்டவையாக இருக்கும். ஆனால் பிறமொழியாளருக்கு அவை அறிமுகமற்றவைமாக இருப்பதால் அவற்றுக்கான மேலதிக விளக்கங்களை வழங்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. கட்டுரைக்குள் அவற்றை நேரடியாக வழங்க முடியாததால் அவற்றை அடிக்குறிப்பில் வழங்கலாம்.

மூல மொழியினருக்கு அந்நாட்டார் வழக்கு எச்சந்தர்ப்பத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, அவற்றின் முன்னைய மற்றும் பின்னைய பகுதிகள் குறித்த அறிதல் இருக்கும். அதனாலேயே தொ.ப. போன்ற ஆய்வாளர்கள் தமக்குத் தேவையான கூறுகளை மட்டும் கட்டுரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பிறமொழியாளருக்கு அவ்வழக்காறுகளின் முழு வடிவமும் அவற்றின் பயன்பாட்டுச் சந்தர்ப்பமும் அறிய வாய்ப்பின்மையாதலால் நேரடி மொழிபெயர்ப்பினால் மட்டும் அத்தகைய கட்டுரைகளின் முழுப் பரிமாணத்தையும் அறிந்தகொள்ள முடியாது. அதனால் வழக்காறுகளின் சமூக சந்தர்ப்பத்தை அடிக்குறிப்பில் வழங்குவது போல அவ்வழக்காறுகளின் முழு வடிவத்தையும் தேவையேற்படின் அவற்றின் முன்னைய மற்றும் பின்னைய பகுதிகளை அடிக்குறிப்பில் வழங்கலாம்.

தொ.பரமசிவன் அவர்களின் 'அறியப்படாத தமிழகம்' நூலிலுள்ள நாட்டார் வழக்காற்றுச் செய்திகளை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கும்போது, நாட்டார் வழக்காறுகள் அவை வழங்கும் பண்பாட்டுடன் நெருக்கமான பிணைப்பைக் கொண்டுள்ளதால் அப்பண்பாட்டுப் பின்புலம் தெரியாது அவற்றை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளமை, தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த உணவு, உடை, புழங்கு பொருட்கள், சடங்குசார் நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றை நேரடியாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க முடியாதுள்ளமை, அவற்றுக்கு இணையான நிகரன்கள் ஆங்கிலத்தில் இல்லாதுள்ளமை, சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆங்கிலத்தில் இணையான நிகரன் இருந்தாலும் தமிழ்ச் சூழலில் வழங்கப்பட்ட பொருளை அந்நிகரனால் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாதுள்ளமை, தொ.ப. அவர்கள் தாய்மொழியினரை இலக்குக் குழுவினராகக் கொண்டு எழுதியுள்ளதால் நாட்டார்

வழக்காறுகளின் சமூக சந்தர்ப்பம், அவ்வழக்காறுகளின் முழுவடிவம், அவற்றின் முன்னைய மற்றும் பின்னைய தொடர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் அவற்றை அறியாத பிறமொழியாளருக்கு அந்நாட்டார் வழக்காறுகளின் முழு அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளமை முதலான பல சிக்கல்களை இனங்காண முடிந்தது.

இச்சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளாகக் குறித்த நாட்டார் வழக்காறு பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தினையும் அது குறித்த மேலதிக செய்திகளையும் விளங்கப்படுத்தல், இணையான நிகரனற்ற உணவு, உடை, புழங்கு பொருட்கள் முதலானவற்றை நேரடியாக ஒலிபெயர்ப்புச் செய்து அவற்றின் அர்த்தத்தை அடைப்புக் குறிக்குள்ளும் அடிக்குறிப்பிலும் கொடுத்தல், புழங்குபொருட்களை விளங்கப்படுத்த முடியாவிட்டால் கோட்டோவியங்கள், படங்கள் முதலானவற்றைப் பின்னிணைப்பாக இணைத்தல், இணையான நிகரனிருந்து முழுப்பொருளையும் அந்நிகரனால் வெளிப்படுத்த முடியாதிருந்தால் தமிழில் எப்பொருளில் வழங்கப்படுகிறது என்பதை அடிக்குறிப்பில் கொடுத்தல், சமய நம்பிக்கை, பண்பாட்டு குறியீடுகள் சார்ந்தவற்றை மொழிபெயர்க்கும்போது அவற்றுக்கு நிகராக ஆங்கிலக் கலாச்சாரத்தில் உள்ளவற்றை ஒப்பிட்டுக் காட்டல், நாட்டார் வழக்காறுகளின் முன்னைய மற்றும் பின்னைய பகுதிகளை அடிக்குறிப்பில் வழங்குதல் முதலானவை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றி மொழிபெயர்க்கும்போது, மூலமொழிக்கு ஒத்துப்போகக்கூடிய வகையில் அல்லது நெருக்கமான வகையில் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பினை வழங்கலாம்.

துணைநின்றவை

சண்முகவேலாயுதம், சு. (1985) **மொழிபெயர்ப்பியல்**, சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

பக்தவத்சல பாரதி, (2023) "**பொருட்களின் இனவரைவியல் - தமிழ்ச் சூழலுக்கான குறிப்புகள்**", புழங்குபொருள் பண்பாடும் வாய்மொழி வரலாறும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்: நாட்டுப்புறவியல் துறை.

பரமசிவன், தொ. (2021) **அறியப்படாத தமிழகம்**, நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.